съперник му бивше от двесте години великий тебанецъ.

За битвата при Маратона го избрахме да бъде единъ отъ десетте военачалници и първъ той като му дойде редътъ успѣхтѣ военачалството и не мислѣ да бѣгва подъ прахъ и другитѣ отъ тия, такъвъ това успѣване е едва отъ главнитѣ причини на побѣдата.

Слѣд побѣдата учрежитѣ възвачиха него, той да бъде много-цѣнитъ корисни.

Ала тебанецъ като стана силенъ и искаше да удалечи Аристида, който противудѣйствуваше на славолюбиетѣ му и на плановетѣ му, подвѣйствуваше съ другитѣ го Заточиха.

И когато Ксерксъ нападна въ Гръцкия, тебанецъ като знаеше добродѣтелитѣ и способноститѣ на мѣжетѣ, предложи гласоподаване, чрезъ което се прикрѣ Аристида, по-равнаго и другитѣ Заточени.

И така въ морското сражение на Саламинъ, Аристид се отличи заедно тебанецитѣ при Персея и подобно при Мандонийцитѣ Ксерксови.

Борба се изтеглѣ на Платея, като военачалникъ на 8,000 души атинейци турско обръжени и като се сбутаха атинейцитѣ съ тегаритѣ за позицията която трѣбало да заемятъ едитѣ и другитѣ, Аристид казалъ „мѣлчи, що дава, що отнема гонечество, и четѣ се доволни 78-ма да се бият съ петдесятатѣ, а да се хвалятъ съ своитѣ прадѣди.

Прѣди нощ прѣди битвата, Александъръ тогавашнитѣ македонски царь, дойде тайно въ гръцкитѣ лагеръ и изяди само на Аристидъ, че Перситѣ имали намѣрение да ударятъ нечаянъ гръцитѣ.

Аристид съобщи това на главнитѣ военачалници и войската се приготви за бой въ врѣме. Перситѣ се побѣдиха, но тая побѣда много стомахна атинейцитѣ съ разумността и умѣрѣността на Аристида.

От триста хиляди врагове само 40,000 се избавиха съ бѣгъ въ Тесалия.

И отпослѣ и отсеѣ Аристид всякога предлагаше на атинейцитѣ и на съвѣтницитѣ съвѣти твърдѣ разумни, полезни и праведни.

По всичка Гръцкия Аристид се толкозъ почиташе за добродѣтелта и чистото отъ всякого другого него прѣдпочитаха да отдѣли съ разумността на дамоцитѣ, които бѣ дръзнали да заплашатъ всякой градъ. И всички толкозъ бла-